YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kolmas jaosto)

12 päivänä helmikuuta 2004 *

Asiassa C-330/01 P,

Hortiplant SAT, kotipaikka Amposta (Espanja), edustajinaan abogado C. Fernández Vicién ja abogado I. Moreno-Tapia Rivas,

valittajana,

jossa valittaja vaatii muutoksenhaussaan yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-143/99, Hortiplant vastaan komissio, 14.6.2001 antaman tuomion (Kok. 2001, s. II-1665)

ja jossa valittajan vastapuolena on

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään L. Visaggio, avustajanaan abogado J. Guerra Fernández, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

* Oikeudenkäyntikieli: espanja.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: J. N. Cunha Rodrigues, joka hoitaa kolmannen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit J.-P. Puissochet ja F. Macken (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: S. Alber,
kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein,

ottaen huomioon suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan asianosaisten 13.3.2003 pidetyssä istunnossa esittämät suulliset huomautukset,

kuultuaan julkisasiamiehen 3.4.2003 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Hortiplant SAT -niminen yhtiö (jäljempänä Hortiplant) on yhteisöjen tuomioistuimeen 4.9.2001 toimittamallaan valituksella hakenut muutosta yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 49 artiklan nojalla yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-143/99, Hortiplant vastaan komissio, 14.6.2001

antamaan tuomioon (Kok. 2001, s. II-1665; jäljempänä valituksenalainen tuomio). Tällä tuomiolla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi kumoamiskanteen, jonka Hortiplant oli nostanut sellaista Euroopan yhteisöjen komission 4.3.1999 tekemää päätöstä (jäljempänä riidanalainen päätös) vastaan, jolla peruutetaan 3.12.1992 tehdyllä komission päätöksellä C(92) 3125 (jäljempänä myöntämispäätös) Hortiplantille myönnetty Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) ohjausosaston tuki, jonka kohteena oli "Pilotti- ja esittelyhankkeen muodossa oleva aloite koskien uutta erittäin tehokasta tuotantomenetelmää taimitarhoissa: soveltaminen koristekasveihin ja metsälajikkeisiin" -niminen hanke (jäljempänä hanke).

Asiaa koskevat oikeussäännöt

2 Rakennerahastojen päämääristä ja tehokkuudesta ja niiden toiminnan yhteensovittamisesta keskenään sekä Euroopan investointipankin toiminnan ja muiden rahoitusvälineiden kanssa 24 päivänä kesäkuuta 1988 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2052/88 (EYVL L 185, s. 9), sellaisena kuin se on muutettuna 20.7.1993 annetulla neuvoston asetuksella N:o 2081/93 (EYVL L 193, s. 5; jäljempänä asetus N:o 2052/88), 4 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Yhteisön toiminta täydentää vastaavaa kansallista toimintaa tai myötävaikuttaa siihen. Se perustuu kiinteisiin neuvotteluihin komission, asianomaisen jäsenvaltion ja tämän kansallisella tasolla nimeämien toimivaltaisten kansallisten, alueellisten, paikallis- tai muiden viranomaisten ja toimielinten välillä — mukaan lukien kullekin jäsenvaltiolle tyypillisten toimielimiä koskevien sääntöjen ja olemassa olevan käytännön mukaisesti talouselämän osapuolet ja työmarkkinaosapuolet — jolloin kaikki osapuolet pyrkivät yhteistyössä samaan päämäärään. Näitä neuvotteluja kutsutaan jäljempänä 'yhteistyöhön osallistumiseksi'. Yhteistyöhön osallistumiseen kuuluvat valmistelu, rahoitus sekä toiminnan ennakkoarviointi, seuranta ja jälkiarviointi.

Yhteistyöhön osallistuttaessa kunnioitetaan sen kaikkien osapuolien institutionaalista, oikeudellista sekä varainhoitoon liittyvää toimivaltaa."

3 Rakennerahastojen päämääristä ja tehokkuudesta ja niiden toiminnan yhteensovittamisesta keskenään sekä Euroopan investointipankin toiminnan ja muiden rahoitusvälineiden kanssa annetun asetuksen (ETY) N:o 2052/88 soveltamisesta 19 päivänä joulukuuta 1988 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4253/88 (EYVL L 374, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 20.7.1993 annetulla neuvoston asetuksella N:o 2082/93 (EYVL L 193, s. 20; jäljempänä asetus N:o 4253/88), IV osasto sisältää säännökset (14–16 artikla) rakennerahastojen taloudellista tukea koskevien hakemusten käsittelystä, edellytykset näiden tukien saamiselle ja tiettyjä erityissäännöksiä.

4 Asetus N:o 4253/88 sisältää myös säännökset, jotka liittyvät taloudellisen tuen maksamiseen (21 artikla), varainhoidon valvontaan (23 artikla) ja tuen vähentämiseen, pidättämiseen ja peruuttamiseen (24 artikla).

5 Tältä osin kyseisen asetuksen 24 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Jos toiminnan tai toimenpiteen toteuttaminen ei ilmeisesti oikeuta siihen myönnettyyn rahalliseen tukeen tai osaan siitä, komissio tekee tapauksesta aiheellisen tutkimuksen yhteistyöhön osallistumista noudattaen, pyytäen erityisesti asianomaista jäsenvaltiota tai muita tämän toiminnan täytäntöönpanoa varten nimeämiä viranomaisia esittämään havaintonsa määräajassa.

2. Tämän tutkimuksen perusteella komissio voi vähentää asianomaiseen toimintaan tai toimenpiteeseen annettua tukea tai pidättää sen, jos tutkimus paljastaa epäsäännöllisyyksiä tai sellaisen huomattavan muutoksen, jolle ei ole pyydetty komission hyväksyntää ja joka vaikuttaa toiminnan tai toimenpiteen laatuun tai niihin olosuhteisiin, joissa ne pannaan täytäntöön.

3. Jokainen aiheettomasti vastaanotettu rahasumma on palautettava komissiolle. Rahasummiin, joita ei palauteta, lisätään viivästyskorko varainhoitoasetuksen säännösten ja niiden yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti, jotka komissio antaa VIII osastossa tarkoitettuja menettelytapoja noudattaen."

Tosiseikat

6 Asian tosiseikat, sellaisina kuin ne käyvät ilmi valituksenalaisen tuomion 11–27 kohdasta, voidaan tiivistää seuraavasti.

7 Komissio myönsi 3.12.1992 tekemällään myöntämispäätöksellä asetuksen (ETY) N:o 2052/88 soveltamista koskevista säännöksistä Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston ohjausosaston osalta 19 päivänä joulukuuta 1988 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4256/88 (EYVL L 374, s. 25) 8 artiklan ensimmäisen ja neljännen luetelmakohdan mukaisesti EMOTR:n ohjausrahastosta tukea Hortiplantille. Kyseinen tuki myönnettiin hankkeen yhteydessä.

8 Komissio suoritti Hortiplantille tuen ennakkoina yhteensä 512 393 ecua.

9 Euroopan yhteisöjen tilintarkastustuomioistuimen 10.2.1997 suorittaman tarkastuksen jälkeen komissio päätti suorittaa joukon tarkastuksia, jotka koskivat tiettyjä asetuksen N:o 4256/88 8 artiklan mukaista taloudellista tukea saavia pilottihankkeita, koska komissio epäili, että on olemassa yhteisön tukien lainvastaista saamista varten järjestäytynyt verkosto. Hanke oli tällaisten tarkastusten kohteena.

10 Komission maatalouden ja varainhoidon valvonnan pääosastojen sekä petostentorjunnan koordinointiyksikön (UCLAF) virkamiehet suorittivat 29. ja 30.9.1997 hankkeen täytäntöönpanoa koskevan tarkastuksen paikalla asetuksen N:o 4253/88 23 artiklan mukaisesti.

11 Komissio ilmoitti Hortiplantille 3.4.1998 päivätyllä kirjeellään, että se oli tehnyt hankkeen täytäntöönpanoa koskevan tutkimuksen asetuksen N:o 4253/88 mukaisesti ja että sen suorittamat tarkastukset toivat esiin seikkoja, jotka mahdollisesti ovat sääntöjenvastaisuuksia. Komissio asetti Hortiplantille kuuden viikon määräajan, jonka aikana sen oli toimitettava — sillä uhalla, että jo maksetut summat peritään takaisin ja kysymyksessä oleva tuki peruutetaan — sellaiset selvitykset ja kirjanpitoa ja hallintoa koskevat asiakirjat, jotka osoittavat hankkeen asianmukaisen täytäntöönpanon.

12 Komissio lähetti samanaikaisesti huomautusten esittämistä koskevan pyynnön Espanjan kuningaskunnalle, joka on asetuksen N:o 4253/88 24 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu asianomainen jäsenvaltio, ja se liitti pyyntöön Hortiplantille lähetetyn kirjeen ja kehotti Espanjan viranomaisia esittämään tarpeellisiksi katsomansa huomautukset kuuden viikon määräajassa.

13 Hortiplant esitti 26.5.1998 päivätyssä kirjeessään joukon huomautuksia vastauksena komission esittämiin väitteisiin. Espanjan hallitus ei sitä vastoin ole vastannut komission esittämään kehotukseen.

14 Komissio vahvisti 4.3.1999 tekemällään päätöksellä asetuksen N:o 4253/88 24 artiklan 1 kohdan mukaisesti useiden sääntöjenvastaisuuksien tapahtumisen ja peruutti Hortiplantille myönnetyn taloudellisen tuen saman artiklan 2 kohdan nojalla.

Oikeudenkäyntimenettely ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa ja valituksenalainen tuomio

15 Tässä tilanteessa Hortiplant nosti 12.6.1999 toimittamallaan kannekirjelmällä kumoamiskanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa.

16 Hortiplant on esittänyt kanteensa tueksi viisi kanneperustetta. Hortiplant on neljännessä kanneperusteessa muun muassa väittänyt, että komissio on puolustautumisoikeuksia loukaten laiminlyönyt velvollisuutensa ottaa kyseessä olevan jäsenvaltion huomautukset huomioon, kun se on asetuksen N:o 4253/88 24 artiklan 1 ja 2 kohdan vastaisesti tehnyt riidanalaisen päätöksen, vaikka se ei ollut vastaanottanut Espanjan kuningaskunnan huomautuksia.

17 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 103–105 kohdassa hylännyt nämä perustelut todeten seuraavaa:

"103 Siltä osin, että komission olisi pitänyt vastaanottaa asianomaisen jäsenvaltion huomautukset ennen taloudellisen tuen peruuttamista, on huomattava, että asetuksen N:o 4253/88 24 artiklassa säädetään vain, että komissio ryhtyy asian asianmukaiseen tutkimukseen ja pyytää muun muassa asianmukaista jäsenvaltiota tai sen menettelyn aloittamiseen valtuuttamia viranomaisia esittämään huomautuksensa asetetussa mää-

räajassa, ja että tämän tutkimuksen jälkeen komissio voi ryhtyä tarpeellisiin toimenpiteisiin, jos tutkimus vahvistaa sääntöjenvastaisuuden olemassaolon.

104 Tämän artiklan sanamuodosta ei seuraa, että komission olisi vastaanotettava asianomaisen jäsenvaltion huomautukset ennen taloudellisen tuen peruuttamista, jos sen suorittama tutkimus on vahvistanut sääntöjenvastaisuuden olemassaolon.

105 Edellä esitetty huomioon ottaen neljäs kanneperuste on hylättävä."

18 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 124 kohdassa todennut, että kanne on hylättävä kokonaisuudessaan. Näin ollen se velvoitti Hortiplantin vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut, koska komissio oli sitä vaatinut.

Asianosaisten vaatimukset

19 Hortiplant vaatii valituksessaan, että yhteisöjen tuomioistuin kumoaa valituksenalaisen tuomion, että se ratkaisee asian lopullisesti ja toissijaisesti palauttaa asian ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen ja että se velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jotka liittyvät valitukseen ja menettelyyn ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa.

20 Komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin hylkää valituksen selvästi perusteettomana ja velvoittaa Hortiplantin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Valitus

Asianosaisten lausumat

21 Hortiplant perustaa valituksensa asetuksen N:o 4253/88 24 artiklan 1 kohdan virheellisen tulkintaan.

22 Ensimmäiseksi valittaja arvostelee ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta siitä, ettei se ole antanut täyttä merkitystä mainitulle artiklalle. Kyseiselle artiklalle annetun tulkinnan mukaan kyseessä olevan jäsenvaltion huomautukset olisivat pääasiallisesti välttämättömiä ainoastaan, jos komissiolla on epäilyksiä rahoituksen sääntöjenmukaisuudesta tai jos tällaisia epäilyksiä ei ole voitu vahvistaa komission suorittamissa tutkimuksissa. Valittajan mukaan tällainen tulkinta vie tehokkaan vaikutuksen ja tarkoituksen komissiolle asetetulta velvollisuudelta kehottaa jäsenvaltiota esittämään sille huomautuksensa ennen lopullisen päätöksen tekemistä.

23 Toiseksi valittaja väittää, että yhteistyöhön osallistumisen periaate, joka on nimenomaisesti mainittu asetuksen N:o 4253/88 24 artiklan 1 kohdassa ja asetuksen N:o 2052/88 4 artiklan 1 kohdassa ja joka perustuu kiinteisiin neuvotteluihin komission, asianomaisen jäsenvaltion ja tämän nimeämien toimivaltaisten viranomaisten välillä, on ristiriidassa sen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toteamuksen kanssa, jonka mukaan komissio voisi tietyissä olosuhteissa jättää huomiotta kyseessä olevan jäsenvaltion huomautukset.

24 Lisäksi Hortiplant väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen olisi pitänyt tulkita asetuksen N:o 4253/88 24 artiklan 1 kohtaa sen Euroopan sosiaalirahastoon liittyvän yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti, jonka mukaan se, että kyseessä oleva jäsenvaltio esittää huomautuksensa ennen tuen vähentämistä koskevaa päätöstä, on olennainen menettelymääräys (ks. asia C-200/89, FUNOC v. komissio, tuomio 11.10.1990, Kok. 1990, s. I-3669; asia C-304/89, Oliveira v. komissio, tuomio 7.5.1991, Kok. 1991, s. I-2283; asia C-199/91, Foyer culturel du Sart-Tilman v. komissio, tuomio 25.5.1993, Kok. 1993, s. I-2667 ja yhdistetyt asiat T-432/93–T-434/93, Socurte ym. v. komissio, tuomio 7.3.1995, Kok. 1995, s. II-503).

25 Kolmanneksi valittaja arvostelee ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta siitä, että se on virheellisesti todennut, että komission 3.4.1998 päivätty kirje, jolla komissio on "pelkän kohteliaisuuden vuoksi" kehottanut Espanjan kuningaskuntaa esittämään tätä asiaa koskevat huomautuksensa, täyttäisi komissiolle asetuksen N:o 4253/88 24 artiklan 1 kohdan perusteella kuuluvan velvollisuuden pyytää kyseessä olevaa jäsenvaltiota esittämään huomautuksensa.

26 Komissio väittää, että valitusperuste on perusteeton. Asetuksen N:o 4253/88 24 artiklan 1 kohdan mukaan riittää, että jäsenvaltiolle on annettu mahdollisuus esittää kohtuullisessa määräajassa huomautuksensa tutkimuksen kohteena olevista tosiseikoista. Jos mitään huomautuksia ei ole esitetty tämän määräajan päättyessä, komissio voi vapaasti jatkaa menettelyä ja tehdä päätöksen. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 103–105 kohdassa esittämä toteamus on täysin johdonmukainen sen yhteistyöperiaatteen kanssa, joka edellyttää, että mainittua asetusta noudatetaan asianmukaisesti ilman, että käsiteltäviä asioita tarpeettomasti viivästytetään.

27 Mitä tulee oikeuskäytäntöön, johon Hortiplant on viitannut, sen kohteena on ensinnäkin ollut eri rakennerahasto ja se koskee säännöksiä, joiden muotoilu on selvästi erilainen. Seuraavaksi kyseisestä oikeuskäytännöstä käy ilmi, että

oleellisen menettelymääräyksen sisältönä on se, että asianomaiselle jäsenvaltiolle annetaan mahdollisuus esittää huomautuksensa komissiolle ennen tuen vähentämistä, eikä se, että tällaiset huomautukset vastaanotetaan.

28 Lopuksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on komission mukaan perustellusti todennut, että komission 3.4.1998 päivätty ja vastaanottotodistuksella varustettu kirjattu kirje, johon oli liitetty samana päivänä Hortiplantille lähetetty kirje, oli Espanjan kuningaskunnalle osoitettu pyyntö esittää huomautuksensa.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

29 Kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 103 kohdassa huomauttanut sen väitteen osalta, että komission on välttämätöntä vastaanottaa asianomaisen jäsenvaltion huomautukset ennen taloudellisen tuen peruuttamista, asetuksen N:o 4253/88 24 artiklan 1 kohdassa säädetään ainoastaan, että komissio tekee tapauksesta aiheellisen tutkimuksen pyytäen erityisesti asianomaista jäsenvaltiota tai sen toiminnan täytäntöönpanoa varten nimeämiä viranomaisia esittämään havaintonsa määräajassa. Tämän tutkimuksen jälkeen komissio voi ryhtyä tarpeellisiin toimenpiteisiin, jos tutkimus vahvistaa sääntöjenvastaisuuden tapahtumisen.

30 Valittajan ensimmäisen väitteen mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 104 kohdassa tulkinnut asetuksen N:o 4253/88 24 artiklan 1 kohtaa siten, että asianomaisen jäsenvaltion huomautukset olisivat välttämättömiä ainoastaan siinä tapauksessa, että rahoituksen sääntöjenmukaisuutta koskevia epäilyksiä ei ole voitu vahvistaa komission suorittamalla tapauksen aiheellisella tutkimuksella. Valittajan mukaan tällainen tulkinta vie kaiken tehokkaan vaikutuksen komissiolle mainitun artiklan mukaisesti asetetulta velvollisuudelta pyytää asianomaista jäsenvaltiota esittämään huomautuksensa määräajassa. Valituksenalaisen tuomion 103 kohdasta

käy kuitenkin selvästi ilmi, että asianomaisen jäsenvaltion määräajassa esittämät huomautukset ovat osa tällaista tutkimusta. Näin ollen tämä ensimmäinen kanneperuste perustuu valituksenalaisen tuomion 104 kohdan osittaiseen ja virheelliseen tulkintaan ja se on hylättävä perusteettomana.

31 Kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on perustellusti todennut, toisen väitteen osalta asetuksen N:o 4253/88 24 artiklan 1 kohdan sanamuodosta ei seuraa, että tapauksen aiheellisen tutkimuksen aikana komission velvollisuus ulottuisi sitä yksinkertaista vaatimusta pidemmälle, että se pyytää jäsenvaltiota tai muita sen toiminnan täytäntöönpanoa varten nimeämiä viranomaisia esittämään huomautuksensa määräajassa. Kyseistä toteamusta tukee se seikka, että sekä viittaus tiettyyn määräaikaan että komission mainitun artiklan 2 kohdan mukainen toimivalta tuen peruuttamiseen menettäisivät kokonaan tehokkaan vaikutuksensa, jos komissio ennen päätöksen tekemistä olisi velvoitettu odottamaan, että asianomainen jäsenvaltio esittää huomautuksensa.

32 Lisäksi vastoin valittajan esittämää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi on sen yhteistyökäsitteen mukainen, joka on esitetty mainitussa artiklassa ja asetuksen N:o 2052/88 4 artiklan 1 kohdassa. Kyseinen käsite, joka tarkoittaa kiinteitä neuvotteluja komission, asianomaisen jäsenvaltion ja tämän kansallisella tasolla nimeämien toimivaltaisten kansallisten, alueellisten, paikallis- tai muiden viranomaisten välillä, ei sisällä vaatimusta, jonka mukaan tuen peruuttamispäätöksen tekeminen komission toimesta edellyttäisi, että komissio on sitä ennen vastaanottanut jäsenvaltion huomautukset. Asetuksen N:o 4253/88 24 artiklan 1 kohtaan ja asetuksen N:o 2052/88 4 artiklan 1 kohtaan ei voida myöskään perustaa toimivaltaa, joka mahdollistaisi sen, että jäsenvaltio asettaa komissiolle velvollisuuksia niiden velvollisuuksien lisäksi, joista on säädetty ensimmäisessä näistä kahdesta artiklasta.

33 Mitä tulee valittajan väitteeseen, jonka mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen olisi pitänyt tulkita asetuksen N:o 4253/88 24 artiklan 1 kohtaa

Euroopan sosiaalirahastoon liittyvän yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti, on todettava, että komission vastineessaan esittämällä tavalla yhteisöjen tuomioistuimen edellä mainituissa asioissa FUNOC vastaan komissio, Oliveira vastaan komissio ja Foyer culturel du Sart-Tilman vastaan komissio antamissa tuomioissa sekä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen edellä mainitussa asiassa Socurte ym. vastaan komissio antamassa tuomiossa tulkittiin Euroopan sosiaalirahaston tehtävistä tehdyn päätöksen 83/516/ETY soveltamisesta 17 päivänä lokakuuta 1983 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2950/83 (EYVL L 289, s. 1) 6 artiklan 1 kohtaa, jonka sisältö ja tarkoitus eivät ole merkityksellisiä asetuksen N:o 4253/88 24 artiklan 1 kohdan tulkinnan kannalta. Mainittujen tuomioiden pelkän lukemisen perusteella voidaan joka tapauksessa todeta, että olennaisena menettelymääräyksenä pidetään sitä, että asianomaiselle jäsenvaltiolle annetaan mahdollisuus esittää huomautuksensa ennen tuen vähentämistä.

34 Tästä seuraa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 103 ja 104 kohdassa esittämään tulkintaan asetuksen N:o 4253/88 24 artiklan 1 kohdasta ei liity mitään oikeudellista virhettä ja että tämä toinen kanneperuste on hylättävä perusteettomana.

35 Valittajan kolmannen väitteen tarkoituksena on kyseenalaistaa niiden tosiseikkojen määrittäminen ja arviointi, joiden perusteella ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on todennut, että komission 3.4.1998 päivätyllä kirjeellä, joka on lähetetty Espanjan kuningaskunnalle, on täytetty asetuksen N:o 4253/88 24 artiklan 1 kohdan mukaisesti komissiolle kuuluva velvollisuus pyytää asianomaista jäsenvaltiota esittämään huomautuksensa.

36 EY 225 artiklasta ja yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 51 artiklan ensimmäisestä kohdasta käy ilmi, ettei yhteisöjen tuomioistuimella ole toimivaltaa määrittää asian tosiseikastoa eikä lähtökohtaisesti myöskään arvioida sitä selvitystä, johon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on asian tosiseikastoa määrittäessään tukeutunut. Silloin, kun tämä selvitys on saatu asianmukaisesti ja todistustaakkaa ja asian selvittämistä koskevia menettelysääntöjä sekä yleisiä

oikeusperiaatteita on noudatettu, ainoastaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tehtävänä on arvioida sille esitetyn selvityksen näyttöarvoa (asia C-185/95 P, Baustahlgewebe v. komissio, tuomio 17.12.1998, Kok. 1998, s. I-8417, 24 kohta). Lukuun ottamatta sitä tapausta, että tuomioistuimelle esitetty selvitys on otettu huomioon vääristyneellä tavalla, tämä arviointi ei näin ollen ole sellainen oikeuskysymys, että se sinänsä kuuluisi yhteisöjen tuomioistuimen harjoittaman valvonnan piiriin (yhdistetyt asiat C-24/01 P ja C-25/01 P, Glencore ja Compagnie Continentale v. komissio, tuomio 7.11.2002, Kok. 2002, s. I-10119, 65 kohta).

37 Koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei kuitenkaan ole ainoastaan arvioinut tosiseikkoja vaan myös luonnehtinut niitä, kun se on pitänyt komission 3.4.1998 päivättyä ja Espanjan kuningaskunnalle osoitettua kirjettä asetuksen N:o 4253/88 24 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna huomautusten esittämistä koskevana pyyntönä, yhteisöjen tuomioistuin voi tutkia kanneperusteen tämän osan (asia C-39/93, SFEI ym. v. komissio, tuomio 16.6.1994, Kok. 1994, s. I-2681, 26 kohta ja asia C-325/94 P, An Taisce ja WWF UK v. komissio, määräys 11.7.1996, Kok. 1996, s. I-3727, 30 kohta).

38 Kun otetaan huomioon, että kyseisen kirjeen liitteenä oli 3.4.1998 päivätty ja valittajalle osoitettu kirje, joka sisälsi sitä vastaan esitetyt väitteet, ja että siinä nimenomaisesti pyydettiin Espanjan kuningaskuntaa esittämään huomautuksensa kuuden viikon määräajassa, ei voida millään perusteella todeta, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi virheellisesti pitänyt mainittua kirjettä asetuksen N:o 4253/88 24 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna huomautusten esittämistä koskevana pyyntönä.

39 Näin ollen tämä kolmas väite on hylättävä perusteettomana.

40 Kaiken edellä esitetyn perusteella valitus on hylättävä kokonaisuudessaan.

Oikeudenkäyntikulut

41 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdassa, jota sovelletaan valituksen käsittelyyn työjärjestyksen 118 artiklan nojalla, määrätään, että asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on vaatinut, että valittaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, ja koska tämä on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **Valitus hylätään.**

2) **Hortiplant SAT velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Cunha Rodrigues Puissochet Macken

Julistettiin Luxemburgissa 12 päivänä helmikuuta 2004.

R. Grass

kirjaaja

V. Skouris

presidentti